

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii
Apostolici, Olim S. Congregationis Indicis Consvltoris, &
insignis Ecclesiæ Vimaransensis Thesaurij maioris, Demvm
Episcopi Vgentini, Et A Consiliis ...**

Barbosa, Agostinho

Lugduni, 1655

Illvstr[issimo] Et Rever[endissimo] D. D. Roderico A Cvnha, Ivris Pontificii
Conimbricensi Doctori, Olim hæreticæ prauitas Vlißiponensi Inquisitori,
postea Portalegrensi Episcopi, deinde ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98569](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98569)

ILLVSTR^{mo}. ET REVER^{mo}. D.

D. RODERICO
A CUNHA,
IVRIS PONTIFICII CONIMBRICENSI
DOCTORI,

*Olim hereticae prauitatis Vlisiponensi Inquisitori, postea Portalegrensi
Episcopo, deinde Portucallensi, nunc Archiepiscopo, ac Domino
Bracharæ, Hispaniarum Primati,*

AUGVSTINVS BARBOSA FEL.

X eo tempore, quo ego Virtute duce, & comite, ut aiunt,
Fortuna, ad has Italiae partes appulsus Romae in totius
Orbis emporio, & imperio, postliminio reuersurus in
patriam, habitare coepi, nihil mihi potius fuit, quam ut
Te, Praesul amplissime, meis litteris salutarem, & quae in
lucem dedissem, monumentis impertirem. Videbam plane quam ex lon-
ginquo tui Nominis fama, & claritas grandibus hinc, & illinc tum gene-
ris, tum etiam sapientiae circumuecta pennis in hanc regionem, regiam-
que ciuitatem penetrauerit. Quam te omnes ex antiqua, & regia Tristani
illius Cunhae Orientalis Indiae Propagatoris, Moderatoris & Conseruatoris
prosapia sobolem merentem praedicant, & Camonij rhythmo iam La-
tine reddito, & ab omnibus intellecto tui commendandi suppente
materiam non solum exteri nedum repetunt Lusitanae,

----- *Pompeium Cugna sequetur,*

Ex lib. 10.
Lusiadum
vers. 263.

*Regnabitque diu. Hic Chaleses eriget arces,
Dumque Dio metuendus erit, Basaius eidem
Se dabit, & multo constabit sanguine pugna.*

Repetunt quoque quemadmodum tuus idem Gentilis Heros Insulam
Australem retexerit, suo ipsius nomine celeberrimam:

Sed procul o quantum video clarescere lumen,

Ex eod. vers.
177.

*Dicebat Nympha, & numeros sublime ferebat
Per freta Melindes, Oriæque, Lamique, Brausque;
Sanguinolenta simul memorans certamina Cugna,
Cuius in Australi Laurenti nomine noto
Littore nomen erit clarum aeternumque manebit.*

Nec fatis. Quam etiam in te omnes incredibilem philologiam, & iustam

scientiarum encyclopædiam venerantur, atque immensum, & profundum Pontificij, & Cæsarei Iuris Oceanum demirantur. Nec falli quidem possunt suis terentes manibus doctissima, quæ de sacris Sanctionibus euulgasti, volumina, & Commentarios in primam partem Decreti Gratiani, ac deinceps in Ius Pontificium vniuersum editurus, quæ omnia per manus hominum delata tuam singularem doctrinam in omnem posteritatem sunt conseruatura. Quà denique præter morum integritatem, vitæ exemplum, Iustitiæ seueritatem cum lenitate coniunctam, ac cæteras animi dotes, quas modestiæ tuæ causa fileo, supereminens, & ardens animarum studium intuentur. Quamobrem te non modò Primarij, quo nunc apud Lusitanos fungeris, verum etiam summi apud vniuersos Pastoris dignum iudicant officio. Hoc tuos te Prædecessores ornare, & successores onerare quis dubitat? Potissimum quod huic quotidianæ, & assiduæ solitudini, quæ cum vita absoluitur, aliam immortalem eruditissimis libris ad Christianæ Reip. beneficium pro animarum cura à te compositis curam addideris. Cùm igitur perspexerim quantopere hoc vno ditescere peculio desideres, & quemadmodum Princeps suum augere, & cumulare ærarium cupiens, quemquam vel ex vulgaribus hominibus consiliantem excipit, & exaudit, ita pro tui animi magnitudine omnes de hac recognoscere, & sciscitari velles: ausus sum ego vnus ex ouili tuo, agnitionis loco, & obsequij, tibi Pastori vigilantissimo hunc Libellum de cura animarum Parochis iniuncta nuncupare, certò scio tuo illi aureo monumento collatum visum iri plumbeum. Quid enim oui cum Pastoris officio? tractent fabrilia fabri. Verum tamen Pastori non mediocri vertitur laudi suam ipsius ouem adeò instructam esse, vt solliciti Pastoris & munus, obsequium præstare valeat. Quòd si neutra mihi ratio sufficiat, non sanè deficiam, Tunc nostræ vnicus es Lusitaniæ Mœcenas? ad tuam tandem omnium artium, & artificum, litterarum, & litteratorum arcem confugio. Hac fretus benignitate hoc Tibi mecum simul offero munusculum, quod si ex scribentis conditione spectetur, est perexiguum; si ex viribus ingenij, dixerim mediocre; si ex animi propensione, magnum; si ex rei, de qua agitur, argumento, non ineptum, quod tanto Præsuli offeratur. Tu igitur vt bonus Pastor, & Mœcenas id fuscipe, & excipe, æqui, bonisque consule. VALE. Romæ Kalend. Maij, M. DC. XXXII.

SVMMA PRIVILEGII REGIS CHRISTIANISSIMI.

LAVRENTIVS XIV. Dei gratiâ Galliarum, & Nauarræ Rex Christianissimus, singulari Priuilegio sanxit, ne quis per vniuersos Regnorum suorum fines, intra decem annos à die finitæ impressionis computandos imprimat, seu typis excudendos curet, & venales habeat Libros, tam editos, quam edendos, D. D. Augustini Barbosa, Lusitani I. V. D. Episcopi Vgentini, &c. præter LAVRENTIVM ARNAVD Bibliopolam Lugdunensem, aut illos quibus ipsemet concesserit: Prohibuit insuper eadem auctoritate Regiâ omnibus suis subditis eosdem libros extra Regni sui limites imprimendos curare, vel quempiam vbiunque fuerit, ad id agendum impellere ac instigare, sine consensu dicti LAVRENTII ARNAVD. Idque omne sub confiscatione librorum, aliisque pœnis contra delinquentes expressis, vt latius patet in litteris datis Parisiis, die 26. Iunij 1650.

Ex mandato Regis

Signatum

BERAVD.

Hæc ultima editio desit excudi die 16. Augusti 1655.